

Indenrigsminister: kan vi vente at faa bestemte Forslag i disse 4 Retninger fra den højtærede Indenrigsminister, eller skal vi andre tage Initiativet? Hvis det drejede sig om andre Forhold, vilde jeg føle mig tilfredsstillet ved den Velvillie, der skinnede gennem den højtærede Indenrigsministers Svar; saa kunde vi ved Lejlighed forhandle os til Rette. Men de gamle lever under saadanne Kaar, at de maa hjælpes, og de maa hjælpes straks, de maa hjælpes endnu i Vinter. Derfor stiller jeg disse Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister.

Til Slut vil jeg gerne rette nogle andre Bemærkninger til den højtærede Indenrigsminister. Den højtærede Minister kredser stadig om Vejle, akkurat som Gerningsmanden kredser om Aastedet. Jeg vil sige til den højtærede Minister, at Vejle klarer sig nok. Vejle har et udmærket godt Kommunestyre, og naar bare den højtærede Minister vil holde sig derfra og ikke, saaledes som han tidligere har gjort, med ret uheldig Haand bryde ind i Kommunens Selvbestemmelsesret, tror jeg nok, det skal gaa. Saa har vi oven i Købet Raad til at give de gamle en god Alderdomsunderstøttelse, og jeg har intet imod, at den højtærede Indenrigsminister og forskellige Medlemmer af Venstre raaber ud over Landet, at i Vejle behandler vi de gamle saa og saa godt. Jeg er overbevist om, at den højtærede Handelsminister, som har Forstand paa det, idet han har været Kommunalraadsmedlem i Vejle i mange Aar, ligesom jeg føler sig stolt over, at vi har formaaet at give de gamle gode Kaar. Men jeg vil alligevel sige til den højtærede Indenrigsminister, at man kan ikke omgaas Tallene saa letsindigt, som han gør. Det kan den højtærede Minister ganske overlade til det ærede Medlem Hr. Rahbek. Den højtærede Indenrigsminister ved jo dog, at fordi der udbetales op til 1 500 Kr. til ugifte, kan man ikke ganske rolig gange Tallet og sige: Hvis de er gifte, skal de have 3 000 Kr. Ogsaa under den nuværende Indenrigsministers Lov kan man i særlig uheldige Tilfælde, hvis den gamle bliver syg og skal anbringes paa et Hospital, komme op paa det samme Beløb. Den højtærede Minister ved udmærket godt, at 1 500 Kr. er et Undtagelsesbeløb, som kun enkelte naar op til. Det ved det ærede Medlem Hr. Rahbek ikke, og det skal jeg ikke bebrejde ham, men den højtærede Indenrigsminister ved det. Derfor var den højtærede Minister ogsaa mere forsigtig, idet han sagde: fra 700 til 1 500 Kr. Ja, men der var ogsaa ugifte, der fik 200—300 Kr. under den gamle

Understøttelseslov. Den højtærede Minister burde have sagt: Naar Vejle kommer op til 1 500 Kr., er det i rene Undtagelsestilfælde.

Til allersidst kom den højtærede Indenrigsminister ind paa at give en Time i Samfundslære og vilde belære os om, at naar vi vilde angribe Loven, burde vi have stemt imod den. Ja, jeg takker naturligvis for Kursuset, jeg er altid villig til at modtage Belæring. Der er blot det kedelige i dette Tilfælde, at Eleverne er blevet for voksne. De giver sig til at tænke selv og handle selv, og det kan let blive kedeligt for en Lærer, for det er jo ikke altid, deres Tanker falder sammen med hans. Og jeg vil sige til den højtærede Minister, at mod en Lov, som knæsetter netop de Principper, vi har arbejdet for, de Principper, som vi ønsker skal være de blivende i Fremtiden, mod en saadan Lov kan vi ikke stemme. Men at vi derfor skulde føle os tilfredse med den Maade, den højtærede Indenrigsminister gennemfører Loven paa med alle dens uheldige Bestemmelser, maa den højtærede Indenrigsminister virkelig ikke vente. Jeg vil sige til den højtærede Minister, at der skal ikke blive Ro i Landet, saa længe vi overhovedet kan lave Uro paa det Spørgsmaal, forinden han har højet sig for de Krav, jeg her har fremsat, og som i højeste Grad hviler paa den højtærede Indenrigsministers første Forslag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou har Ordet for en kort Bemærkning.

Johannes Lou: Det ærede Medlem svar atter i Dag inde paa en Række Tal, og det er naturligvis umuligt paa staaende Fod at gaa imod de Tal, han nævnte. Men det ærede Medlem har tidligere beskæftiget sig ret udførligt med Aldersrenteloven, og der er dér en Ting, jeg straks vil gøre opmærksom paa. Det var, hvorledes Alderdomsunderstøttelsen var i Silkeborg By, som baade blev nævnt af det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen og af det ærede Medlem Hr. Holger Larsen. Nu undrer det mig i højeste Grad, at Silkeborg skulde indtage en Undtagelsesstilling i Modsætning til langt den største Række af Byer, hvor Alderdomsunderstøttelsesudgifterne for Kommunerne er vokset ganske betydeligt, til Trods for at Kommunernes Bidrag for Eftertiden kun skulde være $\frac{5}{12}$ imod tidligere $\frac{6}{12}$. Jeg saa saa, at det Standpunkt, det ærede Medlem Hr. Rasmussen havde taget overfor Silkeborg By, turde det ærede